తారక రామారావు

"హలో...."

సుందరి చేస్తున్నపని ఆపి తలెత్తి చూసింది. ఎదురుగా తెలిసిన మొహమే. అయినా చప్పున పేరూ, పరిచయము గుర్తురాలేదు.

"కూర్చోండి" స్టూలు జరిపింది.

ఆ గంతకుడు కూర్చున్నాడు. నవ్వుతూ సుందరినే చూస్తూ.

ఎవరీతను? కొన్ని క్షణాలు ఆలోచించింది.

"నేను.... రాజేశ్వరరావును"

సుందరి క్షణం విస్తుపోయింది. రాజేశ్వరరావును చూసి ఆ తర్వాత నొచ్చుకుంది. అతని రూపాన్నీ మాటనూ మర్చిపోయినందుకు

"క్షమించండి!" అంది, ఆపీ, "చాలారోజులైంది గదా!" అన్నది సంజాయిషీగా.

రాజేశ్వరరావు సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు సుందరి, రాజేశ్వరరావునేచూస్తూ", ఎప్పుడొచ్చారు?" అనడిగింది.

"వచ్చి వారంరోజులైంది. కానీ నీ అడ్రసు తెలియలేదు. ఓ మిత్రుడిగదిలో వుంటున్నాను. నిన్న సాయంత్రం.. ఈ ఆఫీసులోంచి వస్తుంటే చూశాను. అప్పుడే పలకరిద్దామనుకున్నాగానీ .... "రాజేశ్వరరావు చెప్పడం, ఆపి, సుందరి కళ్ళల్లోకి చూసి, తలొంచుకుని," కార్లో వెళ్ళిపోతున్నావు" అన్నాడు.

సుందరి మాట్లాడలేదు.

బెల్ నొక్కింది. ప్యూన్ వచ్చాడు

'ఏం తీసుకుంటారూ?"

"కాఫీ" అని చెప్పబోయి, ఆగి గుర్తొచ్చి "నీ యిష్టం" అన్నాడు.

కూల్ డ్రింక్స్" సుందరి చెప్పేసింది!

ఖాళీ సిగరెట్ పెట్టె క్రింద పారేశాడు రాజేశ్వరరావు కావాలనే, సుందరి చూడాలని

సుందరిచూసింది చూసి,"అది చెత్తకుండిలో వేయండి" అన్నది.

"మీరు, బయట విజిటర్స్ రూంలో కూర్చోండి. నాకోగంట పనుంది!"

రాజేశ్వరరావు, అయిష్టంగా లేచాడు. వెళ్తూ ఆగి, "నీతో తీరిగ్గా మాటాడాలి".

"అలాగే. సాయంత్రం:" సుందరిచూస్తున్న ఫైల్లోంచి తలెత్తకుండా సమాధానమిచ్చింది.

రాజేశ్వరరావు, వెళ్ళాక నిట్టూర్చింది! టేబుల్ మీది ఫైళ్ళు సర్దేసి, వెళ్ళి పడకకుర్చీలో జారగిలబడ్డది, ఆలోచిస్తూ.

రాజేశ్వరరావు పని కట్టుకుని వచ్చి మాట్లాడాలని అన్నాడంటే, ఏదో వుందన్నమాటే? ఏం మాట్లాడతాడు?

సుందరికి అర్థంగాలేదు.

ప్యూను డ్రింక్స్ తెచ్చాడు.

"చూడు, ఇందాక ఇక్కడ కూర్చున్నాడే అతను, బయట విజిటర్స్ రూంలో వుంటాడు. అతనికోటియ్యి!"

ప్యూన్ వెళ్ళాక, కళ్ళు మూసకు, పడుకుంది.

రాజేశ్వరరావు డ్రింక్ త్రాగాడు త్రాగి ప్యూనును అడిగాడు.

"మీ అమ్మగారేం చేస్తున్నారూ!"

"ఎనక గదిలో పడుకున్నదయ్యా"

రాజేశ్వరరావు నవ్వుకున్నాడు. తనొచ్చిన పని, విజయవంతం అవుతుంది. అందుకు ఇది శుభ సూచకం.

సుందరి, ఇదివరకటి కన్నా బాగుంది. పీలగా, ఎర్రగా, మౌనంగా వుందీ సుందరి, ఇప్పుడు వళ్ళు చేసింది. ముహంలో నిండుతనం వుంది. క్రొత్తగా వచ్చిన కళ్ళజోడు, చుట్టుకున్న కొప్పు క్రొత్త అందాన్ని కలుగచేశాయి సుందరికి. ఇవన్నీ కాక, కూర్చున్న కుర్చీ, హోదా, ఆర్థికంగా స్థిరత్వం కలగటం వల్ల, సుందరి ఆరిందాగా తయారైంది, అని అనుకున్నాడు రాజేశ్వరరావు.

సిగరెట్లు అయిపోయాయి. జేబులో డబ్బులూ లేవు. క్రొత్త ప్రదేశం. ఏం చెయాలో తోచలేదు. నోరు తెరచి సుందరిని అడుగుదామా అనుకున్నాడు కానీ సందేహం వచ్చింది. తనొచ్చిన పని మొదలుకే మోసం వస్తుందేమోనన్న అనుమానమే గాక భయమూ వేసింది. ఐదెప్పు వుతుందా, అని గడియారం వేపు చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

సుందరి గదిలోంచి, డోర్ బెల్ మ్రోగినప్పుడల్లా ఆశగా చూశాడు, సుందరి పిలుపు కోసం ఊహూ పిలుపురాలేదు.

అంతేగాదు ఆఖరికి సుందరి వెళ్ళా కూడా రాజేశ్వరరావు వేపు చూడలేదు మెట్లుదిగి. మహారాణీలా వెళ్ళింది.

రాజేశ్వరరావు, ప్యూనువెంట క్రిందకెళ్ళాడు. సుందరి ఫ్రంట్ సీట్లో కూర్చుంది. డిక్కీలో ఫైళ్ళు సర్దేశాడు ప్యూను. అదిగో అప్పుడు, వెనక్కి తిరిగి సుందరి, రాజేశ్వరరావును అడిగింది. "వస్తారా?" అని.

రాజేశ్వరరావు ఎక్కాడు క్షణం ఆగితే అవకాశం జారిపోతుందేమోనని. ప్యూను ప్రక్కన కూర్చున్నాడు.

దారిలో. కారు మార్కెట్లో ఆగింది. ఆపిల్స్, ఎగ్స్, బ్రెడ్, కూరలు. ప్యూన్ కొని తెచ్చాడు.

కారు, బంగళాకు చేరేసరికి, ఓబాబు బంతితో ఆడుతున్న వాడల్లా పరిగెత్తుకువచ్చి. "మమ్మీ" అని సుందరిని వాటేసుకున్నాడు.

సుందరి ఆఫీసరు హోదా మర్చిపోయి బాబునెత్తుకుని, లోపలకు వెళ్ళిపోయింది.

ప్యూను ఫైళ్ళు, మార్కెట్‌లో కొన్న పళ్ళుబుట్ట లోపలకు తీసకువెళ్ళాడు.

సుందరి ఇదివరకటికన్నా బాగుంది పీలగా, ఎర్రగా. మౌనంగా వుంది సుందరి ఇప్పుడు ఒళ్ళు చేసింది ముహంలో నిండుతనం వుంది క్రొత్తగా వచ్చిన కళ్ళజోడు, చుట్టుకున్న కొప్పు క్రొత్త అందాన్ని కలుగచేశాయి సుందరికి. ఇవన్నీకాక, కూర్చున్న తీరు బాగుంది

రాజేశ్వరరావు బంగళా ముందు నిలబడ్డాడు. ఏడుపొచ్చింది. నిబ్బరించుకున్నాడు. నిలబడ్డాడు. అభిమానం చంపుకుని. భవిష్యత్తుని ఊహించుకుని.

ఆ తర్వాత ఎప్పటికో, ప్యూన్ వచ్చి "అమ్మగారు, మిమ్మల్ని లోపలకొచ్చి కూర్చోమన్నారు." అని చెప్పాడు.

రాజేశ్వరరావు వెళ్ళి సోఫాలో చతికిల బడ్డాడు. కాఫీ వచ్చింది. త్రాగాడు. ఆ తర్వాత సిగరెట్ పెట్టే, యాష్ ట్రే కూడా వచ్చాయి కానీ సుందరి జాడలేదు.

కాలం గడుస్తూనేవుంది.

అన్నానికి పిలుపొచ్చింది. వెళ్ళి తిన్నాడు వంటమనిషి వడ్డించగా.

రాజేశ్వరరావు ఆలోచనలో పడ్డాడు. తనొచ్చింది, ఈ తిండికీ, సిగరెట్లకోసమా? సుందరి తననిలా పట్టించుకోకుండా, తిరగటంలో అంతరార్థమేమిటి?

ఏమీ పాలుపోలేదు! ప్రశ్నలే తప్ప సమాధానాలు లభించలేదు

తెగించి, రాత్రి తొమ్మిదింటికి మేడమీది కెళ్ళాను.

సుందరి బెడ్ మీద పడుకొని, ఇంగ్లీషు నవల చదువుతూవుంది. ప్రక్కన బాబు, ఆమె మీదకాలేసి నిద్రపోతున్నాడు. ప్రక్క నేటీపాయ్ మీద గల టేప్‌రికార్డర్ లోంచి మృదువుగా, చిన్నగా పాటొస్తున్నది.

రాజేశ్వరరావు దగ్గాడు తనొచ్చినట్లు తెలియచేస్తూ.

సుందరి తలెత్తి చూసింది, "ఏంకావాలన్నట్లు?"

"నీతో మాట్లాడాలి?"

క్షణంపాటు నిశ్శబ్దం.

రాజేశ్వరరావు నిలబడేవున్నాడు.

సుందరి, బెడ్ మీద పడుకునేవుంది.

"అంత అర్జంటా?"

రాజేశ్వరరావు మాట్లాడలేదు.

"రెండు రోజులుండండి."

సుందరి పుస్తకంలోకి చూపు మరల్చుకుంది. రాజేశ్వరరావు తిరిగొచ్చాడు తలవంచుకునే.

* * *

తెల్లవారింది.

రాజేశ్వరరావు నిద్రలేచేసరికి, సుందరి లేదు. "క్యాంపుకెళ్ళింది" అని చెప్పాడు ప్యూను.

రాజేశ్వరరావు ఏంచెయ్యాలో తోచక కూర్చుంటే ప్యూన్ చెప్పాడు, "అమ్మగారు మీకేం కావాలన్నా నన్ను చూడమన్నారు" అని.

స్నానంచేశాడు. భోజనంచేశాడు. పేపరు చదివాడు. ఇంకేంచెయ్యాలో తోచలేదు. గుడ్డలు మాసినాయి. డబ్బుల్లేవు. ఎలా?

మధ్యాహ్నం దాటాక మధు వచ్చాడు స్కూటరుమీద వచ్చి. "నా పేరు మధండీ. సుందరీమాడం ఫ్రెండును. ఆవిడ క్యాంపుకెడుతూ, మీ సంగతి చూడమని చెప్పారు.?" అన్నాడు.

సుందరి, తనను నిరాదరణ చెయ్యడం లేదు, అన్నభావన, రాజేశ్వరరావుకు తృప్తినిచ్చింది. హుషారిచ్చింది. మధుతో మాటలు కలిపాడు.

"మీ అమ్మగారి భర్తకనపడడే, ఒక్కతే వుంటోందా?"

మధు నవ్వాడు. "గురూగారూ! మంచి విషయం ఎత్తారు అదో పెద్ద కథ మీరు వింటానంటే చెబుతాను"

"చెప్పండి!"

"ఇలాంటి కథలు చెప్పుకోవాలంటే మందు వుండాలి. మీరు సరేనంటే కొడతానంటే తెప్పించుకుందాము. అది త్రాగుతూ, కథలు చెప్పుకుందాము! ఏమంటారు."

రాజేశ్వరరావు ఎగిరి గంతేశాడు.

మందొచ్చింది. రాజేశ్వరరావు త్రాగుతున్నాడు, మందూ, సిగరెట్లు.

మధు చెబుతున్నాడు సుందరి కథ.

"గురూగారూ."

సుందరికి అందముందండీ చదువుకూడ వుందండీ. కనుక పెళ్ళయిందండీ. ఎవరితోటి, ఓ లక్షాధికారి ఏకైక పుత్రుడితో. అతగాడికందీ ఆరడుగుల దేహం, ఆస్తికి వారసత్వం, వయస్సున్న కన్నెపిల్లలతో స్నేహం డబ్బున్న వాళ్ళకుండే అహంకారం వున్నాయండీ. అయితే అతగాడు అంతగా చదువుకోలేదండీ. చదువెందుకండీ. ఉద్యోగాలు చెయ్యాలా

ఊళ్ళేలాలా అన్న ధీమా వుండికదండీ అందుకని చదువు వంటబట్టలేదండీ.

అయితే యిక్కడో ప్రశ్న!.... మీరడగబొయ్యేదే నేచెబుతున్నానండీ

ఎమ్మే చదివిన ఆపిల్ల, అందమున్న ఆడపిల్ల అతగాడిని ఎందుకు పెళ్ళాడిందీ? అనే గదండీ.

ఈ దేశంలో నండీ, ఆడదెంత చదువుకున్నా ఓ మొగాడి భార్య కావాల్సిందేనండీ. అది రూలు! పిల్లల్ని కనాలి. భర్తనేవాడు త్రాగినా, పెళ్ళాంముందే మరో ఆడదానితో కులికినా తప్పు లేదండీ. కట్టుకున్న పెళ్ళాం నోరెత్తగూడదు. తంతే తన్నులు తినాలి. వంట చెయ్యాలి. భర్తకు పాద దాసిగా మెలగాలి. అది రివాజు. లేకపోతే దేశం, ఊరుకోదండీ.

మొగుడు విడిచిన .... ఇలా రకరకాలుగా అంటారండీ. సీత, సావిత్రివి, సాధ్వివి కి పిలుస్తారండీ.

కనుక సుందరి పెళ్ళికి వప్పుకుంది. పుస్తెలు కట్టించుకుని, మొగుడితో కాపురం చేసిందండీ.

అయితే.... మీరు మాట్లాడకండి. మందు కొడుతూ వుండండి. నన్ను చెప్పనీయండి.

సుందరి, మొగుడు చెడ్డవాడేం కాదండీ. పేకాడతాడు. మందు కొడతాడు. ముండలతో కులుకుతాడు ఇచ్ఛ కలిగితే పెళ్ళాన్ని బలవంతానైనా పక్కలోకిలాక్కుంటాడు ఇందులో తప్పేముందండీ. మొగాడన్న ప్రతివాడు చేసే పనే అది. డబ్బులున్నవాడు చేస్తున్న పనే అది.

పని

అది లెక్కల క్లాసు.

"ఒకడు ఒక పనిని అయిదు రోజుల్లో చేస్తాడు. అదే పనిని ముగ్గురు ఎన్ని రోజుల్లో చేస్తారు?" అడిగాడు మాస్టారు గోపీని.

"ఇంతకీ ఆపని ప్రయివేటా? గవర్నమెంటా?" ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు గోపీ.

—ఎస్. సరిత (నిజామాబాద్)

స్పెషల్

శీను, గివి కాఫీ హోటల్ కెళ్ళారు.

"రెండు స్పెషల్ కాఫీ వట్రా...." అన్నాడు శీను.

"నువ్వెప్పుడూ స్పెషల్ కాఫీ ఆర్డరిస్తావు. ఏమిటి దాని స్పెషాలిటీ" అడిగాడు గివి.

"ఏం లేదు; కొంచెం గ్లాసులు శుభ్రంగా కడుగుతాడు" చెప్పాడు శీను.

—సి. రామచంద్రరావు (రాజమండ్రి)

పెళ్ళాం పతివ్రతగా వుండాలండీ ఈ మొగుడే ఏడేడు జన్మలకూ కావాలని పూజలూ వ్రతాలూ నోములూ చెయ్యాలండీ అదే స్త్రీ ధర్మం

సుందరి చదువుకుంది కదండీ. ఎదురు తిరిగింది. కట్టుకున్నవాడు నాలుగు తన్నాడు. గదిలో పెట్టి తాళం వేశాడు వేసి, వూళ్ళో వున్న ముండను తీసుకు, మద్రాసెళ్ళాడు సినిమా తియ్యటానికి! ఆ తర్వాత...."

రాజేశ్వరరావు, "ఆ తర్వాత కథ నే చెబుతాను" అన్నాడు.

మధు, "మీ కథ చెబుతారా, సుందరి కథ చెబుతారా?" అడిగాడు.

రాజేశ్వరరావుకి కళ్ళు, మేకను భోంచేసిన పులికళ్ళలా వున్నాయి.

మందు సీసా ఖాళీ అయ్యింది.

"గురువుగారూ మీరు పూర్తిగా మందు కొట్టారు నాకు మిగలకుండా; మీ కథ రేపు చెప్పుకుందాం విశ్రాంతి తీసుకోండి!"

"కూర్చో!" రాజేశ్వరరావు గట్టిగా అరిచాడు.

మధు కూర్చున్నాడు.

రాజేశ్వరరావు ఊగిపోతున్నాడు, మందు నిషాతోటీ, ఆవేశంతోటీ—

"మిష్టర్ మధూ! ఆడది అణగి మణిగి వుండాలి నా భార్యకు చదువుకున్నానన్న గర్వం, నాకు చదువు అంతగా రాదన్న హేళనా భావం వున్నాయి. అంత మాత్రంచేత, నేను నా పెళ్ళానికి చీరలు కొనకుండా, పుట్టింటికి పంపకుండా, సుఖపెట్టకుండా వుండలేదు.

నే తాగుతాను. దాన్ని తాగమనలేదే? నేను ముండలతో కులుకుతాను. అంత మాత్రాన దాన్ని ముండగాళ్ళకు తార్చలేదే? అయిందేదో అయిపోయింది నేను ఓడిపోయాను." రాజేశ్వరరావు సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

"గురువుగారూ...మన సినిమా"

"సినిమా....మాయనా కొడుకులు, అంతా కాజేశారు. ఆస్తి పోయింది. డబ్బు వూడ్చిపెట్టుకుపోయింది."

"మీ ప్రేయసి..."

"ప్రేయసీ అని అనకు బ్రదర్! అది రాక్షసి! రెక్కలొచ్చాయి దానికి. మరొకడితో ఎగిరిపోయింది."

రాజేశ్వరరావుకు మైకం పూర్తిగా కమ్మింది: కూర్చున్నవాడు, కూర్చున్నట్టే నిద్రలోకొరిగిపొయ్యాడు.

మధు, అతన్ని పడుకోబెట్టి, తలుపు దగ్గిరేసి వెళ్ళిపొయ్యాడు.

* * *

తెల్లవారింది

ఎండ గ్లాస్ విండోస్‌లోంచి మీద పడుతుంటే రాజేశ్వరరావుకు మెలకువ వచ్చింది. లేచి అద్దంలో ముహం చూసుకున్నాడు. పీకేసిన తాటిటెంకలా వుంది ముహం. పెరిగిన జుత్తు, ఎర్రటికళ్ళు, జిడ్డుకారె ముహం.

సుందరి కబురంపింది

అలాగే వెళ్ళాడు. ముద్దాయిలా పెళ్ళి నిలబడ్డాడు. సుందరిముందు.

సుందరి తలొంచెట్టుకుంటూ, ఎండపోసిన కుర్చీలో కూర్చోనుంది

"చెప్పండి! ఏదో మాట్లాడాలన్నారు."

రాజేశ్వరరావుకు ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు. క్షణాలు గడుస్తున్నకొద్దీ భయం అవహిస్తున్నది. ఈ సమయం మించిపోతే మళ్ళీ ఇలాంటి అవకాశం రాదేమోనన్న దిగులు

"నన్ను క్షమించు" అని అన్నాడు తలెత్తకుండానే:

"నాకె వ్వడు, కోపం లేదు ఎవ్వరిమీదా?"

ఇంకేం మాట్లాడాలి?

రాజేశ్వరరావు తలెత్తి ఆమె కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

"ఒక్కసారి తప్పటడుగు వేశాను. మంచో చెడో అయిపోయింది మీవారి మీది. నావారి ఏనాడో నిర్ణయించుకున్నా" సుందరి ఓ శుభలేఖ తెచ్చియిస్తూ "ఆడది పీకల్లాంటిది తన వ్యక్తిత్వాన్ని అస్తిత్వాన్ని తప్పక కోల్పోతుంది. అది మీరు గ్రహించలేకపొయ్యారు. మళ్ళీ మీరు ఓ ఆడదాని మెళ్ళో మంగళసూత్రం కట్టదల్చుకుంటే ఈ సంగతి గుర్తుంచుకోండి:" అని చెప్పి అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది.

రాజేశ్వరరావు శుభలేఖ చూస్తున్నాడు. సుందరి పెళ్ళి ఏనాడో జరిగిపోయింది.

తాను 'లేటు'గా వచ్చాను అనుకున్నాడు. సుందరి ఒకనాటి భర్త రాజేశ్వరరావు ✱

కచేరి..